

ди моего спасеніе, да си незнамъ часъ, па да съмъ готовъ всегда за него. Бкисіастъ пише, какъ человекъ не си знай смертный часъ, но каквото са улаватъ рыбыте въ мрежыте, и птыцыте въ принките, така и человекыте са улаватъ отъ оный злый часъ, кога дойде ненадеждно.

Въ Божественното Евангеліе говори Богъ, какъ оный страшный часъ, като хайдѣтинъ ще дойде. „И ко татъ прійдетъ“ сирѣчь ще дойде въ едно такоко време, когато са никакъ ненадѣваме, заради това требва да сме всегда бѣдни. „Се горади бдите и молитесь“ И там смертна не извѣстность, колко е не извѣстна **С** хрістіанине „Прійди и виждь“ Страшна е воистинѣ смъртьта, а найкече, защото, колкото е явна, толкова е и не извѣстна, Но комъ е страшна; **Б** ла давидишъ, страшна е дѣламъ смъртьта на оныя человекы, които никогамъ не помышлаватъ за смърть, отъ които има некои си да имъ са стрѣва, зацо са на томъ свѣтъ, като некои велики дресеса (даркета) които са разпространили дълбоко кореныте си, и са държатъ твѣрдо у землата, и твѣрде сплетено съ рѣцете за земленныи работы, сирѣчь за богатството, за мѣлковыте си, за властьта си, такива дресеса си издигатъ высоко върховыте, и са превозносаютъ съ гордость (фѣдѣлъкъ), тщеславіе, и яко са неволтъ отъ ветровете, такива человекы не помышлаватъ за смърть „Рѣхъ во **Ш** биліи мое мз не подвижъ са во вѣкъ“ Но като по дѣхне некой силенъ вѣтръ, некой си-